

KOZA GENÇ MODA TASARIMCILARI YARIŞMASI

25 -28 Ağustos tarihlerinde üçüncüsü yapılacak İstanbul Fashion Week organizasyonu, İTKİB'in bir projesi. Etkinliklerin basın sponsorluğunu ise Elle dergisi üstleniyor. Etkinliklere paralel yapılan Koza Genç Moda Tasarımcıları jürisinde ben de varım. Geçen gün finalistleri seçerken kendimi yaşı daha 30'u bulmamış çocukların yerine koymadan edemedim. Pür heyecan, karşınıza dikiliveriyorlar. Lüzumundan fazla bir şey söylemenin uygun olmayacağını düşündükleri belli; söz-cükleri tasarrufla sarf ediyorlar. Aralarında lisans eğitimini ya da yüksek lisans eğitimini dünyanın belli başlı tasarım okullarında yapmış olanların sayısı hiç de az değil. Belli ki Türk modasında 'ben yaptım, oldu' kuşağının dönemi bitiyor. Jüri görevi esna-

İstanbul Fashion Week kapsamında yapılan tasarım yarışmasının jürisinde ben de varım. Gençlerin neler ürettiğini gördükçe bizden birilerinin de moda dünyasında var olacağına dair inancım güçleniyor

sında karşılaştıklarım, 'iş kitabına göre yapmayı' önemseyen, öte yandan kendini sanatsal olarak besleyecek her kanala dalmaktan da çekinmeyen insanlar...

Finalistleri seçme aşamasına gelene dek neler gördük? Bir kere erkek modasının, özellikle Türkiye'de ihmal edilmişliğinin farkında olan genç tasarımcılar vardı. Kafaların-daki erkekler iddialı ama tarzıyla gündelik hayata da ayak uydurabilecek seçimler yapan adamlar gibi göründü gözüme. Arada Mad Max filminden çıkmış gibi görünen desen-

ler de yok değildi. Lakin bu yaklaşımda kıyafetlerin bile giyilebilirliği, pratikliği es geçilmemişti.

Yanlış anlaşılmasın, 'iyi moda'nın illa ki 'giyilebilir moda' olduğu iddiasında da değilim. Kostüm değeri taşıyan, podyum harici hiçbir yere yakışmayan nice tasarım, bugün 'sokak modası' tabiri edilen, nice ulaşılabilir moda ürününe esin kaynağı olmuştur! Takıldığım tek nokta, gençlerin tasarımlarını dile getirirken illa büyük cümleler kullanmayı farz kabul etmeleri... Ekolojik dengemi istersiniz, insanın alt-üst benlik-

leri mi? Nedense böyle sofistike tanımlar olmaksızın işlerinin yeterince ciddiye alınmayacağını düşünüyorlar! Bence illa bir açıklama yapılacaktır "Ben böyle bir kadın/erkek hayal ettim. Sanatı, bilimkurguyu, vs. severim. İlham kaynağım şu, şu film, şu şu kişidir" diyebilmek, yeter de artar bile. Yine de ilk hasadı toplayıp bir bilenler grubunun önüne çıkmanın başlı başına bir stres kaynağı olduğunu kabul ediyor, gençleri oldukları gibi sevmeye devam ediyorum...

YAZ NOTLARI

Taki tasarımcısı Örgü Tolga, bu yazı nasıl geçirmek istediğini anlatıyor.
■ Bu sene ilk kez atölyemi iki ayliğina tatil ettim. Kafamı boşaltıp yeni koleksiyonlarımı yaratmak için enerji toplamak istiyordum.
■ Kızlarım bu kıs yurt dışında eğitimlerine devam edecek. Dolayısıyla mümkün olduğu kadar çok vaktimi onlarla paylaşmak istiyordum.
■ Ailemle ve dostlarımla Alaçatı'daki evimizin keyfini çıkarmak istiyordum.
■ Yaz aylarını, Ege sahillerinde geçirmeyi tercih ediyordum. Kışın yapacağım seyahatleri şimdiden planlamak istiyordum.
■ Her yaz, daha çok kitap okuduğum ve sanat dergilerini daha detaylı inceleyebildiğim için mutlu oluyordum.

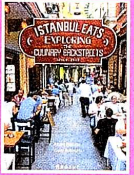

Örgü Tolga

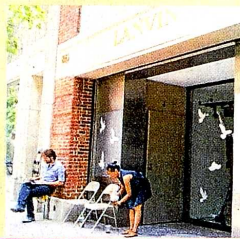
BU KİTABI MERAK EDİYORUM

İstanbul'da yaşayan iki yabancı, İstanbul'un yeme-içme dünyasına dair 12 yılı aşkın süredir biriktirdikleri tecrübeleri istanbuleats.com adresinde meraklılarıyla paylaşıyor. Simdi aynı mantıkla bir de kitap yazdılar. Onun adı da İstanbul Eats...

Kitabın yazarlarından Ansel Mullins, gayrimenkul ve restorasyon işlerinde çalışıyor. Kendisinin Soul Sendikası adlı bir de radyo programı var. Yigal Schleifer ise İstanbul'da çalışan serbest bir gazeteci, İstanbul Calling adlı bir haber blogu da hazırlıyor. İkili internet sitelerinin içeriğini 'yemek işini ciddiye alanlar için ciddi adresler' olarak tanımlıyor. Boyut Yayınları'ndan çıkan kitabın tanıtım partisi de Galata'da olacak başlı keyfiyle yapılacak. İstanbul'un köşe bucagından, her telden, her fiyattan önerinin yer aldığı bu kitapta hepimize yarayacak adresler var, belli ki!

SINIR TANIMAYAN LANVIN TUTKUNLARI!

Geçen gün büyük mağazalarımızın birinde, satış görevlisinin telefon konuşmasına şahit oldum. Tekneyle iki hafta seyahate çıkan müşterisi, Lanvin'in yeni koleksiyonundan bir eteği ayırmalarını hatırlatmak üzere yana yakıla arıyordu. Aylardan Temmuz, yeni koleksiyonlar mağazalara gireli henüz olmuş 1-2 hafta! Bu heyecan, bu dellenme neden? Etek bitse, bir diğerine mecbur kalsa ne olur, gibi sorular aklımdan geçerken yine Lanvin müşterilerinin 'sınırları zorladığı' farklı bir hikayeye denk geldim. New York'taki ilk Lanvin mağazası, geçen

haftalarda açılacaktı. Lakin elektrik tesisatıyla ilgili bir sorun yüzünden açılış gecikmiş. Sınır tanımayan Lanvin tutkunları satış personelinin rica etmişler; onlar mum tutuyor, müşteriler de o sırada askıları talan ediyorlarmış. Yazın feci sıcak geçtiği, neredeyse açık alanlara dahi klima takılacak kadar soğutmayla kafayı bozmuş Amerikalılar, klimanın da çalışmadığı bu dükkanda saatler harcamaktan hiç de yüksünmemişler! İşte modada 'trendy' ile 'arzu nesnesi' arasındaki fark nedir cevabı, bu hikayelerdir...